

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012. Цей переклад було замовлено за підтримки Цільового фонду «Права людини» Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не є зобов'язальним для Суду. Для отримання додаткової інформації див. повне посилання на авторське право в кінці цього документу.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Інформаційне повідомлення з юриспруденції Суду № 153

Червень 2012 р.

Poghosyan i Baghdasaryan проти Вірменії - 22999/06

Рішення від 12.6.2012 [Секція III]

Стаття 3 Протоколу №. 7

Відшкодування

Неспроможність жертви судової помилки вимагати відшкодування моральної шкоди:
порушення

Стаття 13

Ефективний засіб

Неспроможність вимагати відшкодування моральної шкоди, завданої жорстоким поведінням з боку поліції: *порушення*

Факти – У 1999 році першого заявника визнали винним у вбивстві і зґвалтуванні і засудили до п'ятнадцяти років позбавлення волі. Проте, він продовжував відстоювати свою невинуватість, і у 2004 році вирок проти нього було скасовано, і його звільнили з тюрми. Згодом двоє поліцейських, які вели попереднє розслідування вбивства, були визнані винними у перевищенні влади, після того, як обласний суд встановив, що вони жорстоко поводитись із заявником, аби примусити його до зізнання. За результатами окремої цивільної справи, першому заявнику присудили компенсацію за втрату заробітку, але його заява про відшкодування моральної шкоди була залишена без задоволення на тій підставі, що така шкода не передбачена Цивільним кодексом.

Право – Статті 3 і 13 Конвенції: Існування реального порушення інших положень Конвенції не було передумовою для застосування статті 13. Все, що необхідно для

того, аби це положення застосовувалось, - це обґрунтована скарга у розумінні Конвенції. Перший заявник безсумнівно мав таку скаргу, оскільки національні суди однозначно встановили, що він зазнав жорстокого поводження з боку поліції. Отже, стаття 13 мала застосовуватись, незважаючи на те, що Суд не міг вивчити щодо суті скаргу заявника за статтею 3, оскільки жорстоке поводження трапилось до того, як Конвенція набула чинності для Вірменії. У попередніх справах Суд встановив, що компенсація за моральну шкоду повинна, в принципі, бути доступною як частина переліку можливих засобів за статтями 2 і 3, найзасадовішими положеннями Конвенції. Оскільки, відповідно до національного права, перший заявник не мав можливості для такого відшкодування, його було позбавлено ефективного засобу.

Висновок: порушення (одноголосно).

Стаття 3 Протоколу № 7: Оскільки вирок проти першого заявника було скасовано, і він просив про відшкодування вже після того, як Протокол № 7 набув чинності для Вірменії, Суд мав часову юрисдикцію стосовно цієї скарги, і стаття 3 Протоколу № 7 мала застосовуватись. Хоча це положення гарантує компенсацію відповідно до національного законодавства і практики відповідної держави, компенсація належала б, навіть якби національне законодавство і практика не передбачали такої компенсації. Окрім того, метою статті 3 Протоколу № 7 було не лише відшкодування будь-яких матеріальних втрат, спричинених помилковим засудженням, але також надання особі, засудженій внаслідок судової помилки, компенсації за будь-яку моральну шкоду, таку як відчай, тривожність, незручність і втрата радості від життя. Жодна подібна компенсація не була доступна для заявника.

Висновок: порушення (одноголосно).

Стаття 41: 30000 євро першому заявнику стосовно моральної шкоди.

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини
Це резюме, підготовлене Секретаріатом, не є обов'язковим для Суду.

Посилання на [Інформаційні повідомлення з юриспруденції](#)

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012.

Офіційними мовами Європейського суду з прав людини є англійська та французька мови. Цей переклад було замовлено за підтримки Цільового фонду «Права людини» Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не є зобов'язальним для Суду; також Суд не несе жодної відповідальності за його якість. Його можна завантажити з бази рішень Європейського суду з прав людини HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) або з будь-яких інших баз даних, в яких Суд його також розмістив. Його можна відтворювати в некомерційних цілях за умови, що будуть зазначені повна назва справи та посилання на авторське право і Цільовий фонд «Права людини». Для використання будь-якої частини цього перекладу в комерційних цілях слід звертатися за наступною адресою: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int